

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.7.2017
C(2017) 5524 final

Kære Bent Bøgsted og Erik Christensen

Kommissionen takker hermed Folketinget for dets udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (COM(2016) 815 final).

Kommissionen glæder sig over, at der i Folketinget er generel støtte til de foreslåede ændringer af adgangen til sociale ydelser for økonomisk inaktive borgere og til den foreslåede afklaring af reglerne om sammenlægning i forbindelse med vurderingen af retten til dagpenge. Kommissionen noterer sig også Folketingets forbehold med hensyn til de foreslåede ændringer af reglerne om koordineringen af ydelser ved arbejdsløshed (eksport af arbejdsløshedsdagpenge og grænsegængere), familiedydelser, ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed og relationen mellem Den Europæiske Unions koordineringsbestemmelser og udstationeringsdirektivet (direktiv 96/71/EF).

Kommissionen mener, at der er behov for en ændring af forordningen om koordineringen af de sociale sikringsordninger for at ajourføre de anvendte foranstaltninger og gøre det lettere for borgerne at udøve deres rettigheder, samtidig med at større administrativ forenkling for både borgere og nationale myndigheder fremmes. Forslaget afspejler Kommissionens målsætning om at modernisere de nuværende bestemmelser og samtidig sikre, at de er retfærdige, klare og lettere at håndhæve.

Kommissionen skal bemærke, at fri bevægelighed er en grundlæggende rettighed, som værdsættes af borgerne. Den medfører fordele for arbejdstagerne, arbejdsgiverne og økonomien som helhed og bidrager til løsningen af problemer med mangel på arbejdskraft og kompetencemangler. Forslaget afspejler Kommissionens politiske

*Bent Bøgsted
Formand for
Beskæftigelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K
Danmark*

*Erik Christensen
Formand for Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K
Danmark*

*cc. Pia Kjærsgaard
Formand for Folketinget
Christiansborg
1240 København K
Danmark*

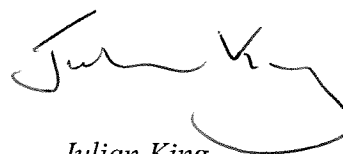
bestræbelser på at skabe et ægte transeuropæisk arbejdsmarked. Europa har brug for en mobil arbejdskraft, for at det indre marked kan blomstre og bidrage til at genskabe den økonomiske vækst og konkurrenceevnen. Kommissionen mener dog samtidig, at bevægeligheden bør baseres på klare og retfærdige regler, som kan håndhæves. Dette forslag er udpeget som en lovgivningsmæssig prioritet i den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen under den prioritet, der omhandler Europas sociale dimension. Det fremmer fri bevægelighed for arbejdstagere og beskytter deres rettigheder, samtidig med at det styrker de instrumenter, som de nationale myndigheder har til rådighed til at sætte ind overfor misbrug og svig. Med forslaget sikres også en større sammenhæng mellem det sted, hvor de sociale indbetales, og det sted, hvor der anmodes om ydelserne, således at der sikres en retfærdig finansiel byrdefordeling mellem medlemsstaterne.

Hvad angår de mere specifikke betænkeligheder i Folketingets udtalelse henviser Kommissionen til svarene i vedlagte bilag.

Bemærkningerne i dette svar tager udgangspunkt i det oprindelige forslag, som Kommissionen fremlagde, og som på nuværende tidspunkt behandles i lovgivningsprocessen, der involverer både Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen håber med disse uddybende bemærkninger at have besvaret de spørgsmål, som Folketinget har rejst, og ser frem til at fortsætte den politiske dialog fremover.

Med venlig hilsen

*Julian King
Medlem af Kommissionen*

BILAG

Kommissionen har nøje overvejet hvert enkelt spørgsmål i Folketingets udtalelse og ønsker at fremføre følgende uddybende bemærkninger:

Sammenlægning af beskæftigelses- og forsikringsperioder i anmodninger om arbejdsløshedsydelse

Kommissionen glæder sig over Folketingets støtte til forslaget om at ændre forordningen om sammenlægning. Med forslaget tydeliggøres det, at hvis den nationale lovgivning gør optjening, bibeholdelse, generhvervelse eller varighed af ret til arbejdsløshedsydelse betinget af tilbagelægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, vil værtslandet kun skulle tage hensyn til sådanne foregående perioder i en anden medlemsstat, efter at personen har arbejdet i værtslandet i mindst tre måneder. Hvorvidt dette krav er relateret til forsikring, beskæftigelse eller selvstændig virksomhed vil afhænge af den nationale lovgivning i værtslandet.

Et af de vejledende principper, der ligger til grund for dette forslag, er at skabe en bedre sammenhæng mellem det sted, hvor bidragene indbetales, og det sted, hvor der kan anmodes om ydelserne. I de nuværende sammenlægningsbestemmelser er der ikke fastsat en minimumsperiode for forudgående beskæftigelse i den nye medlemsstat, før en mobil borger kan anmode medlemsstaten om at tage hensyn til forsikringsperioder tilbagelagt i andre medlemsstater med henblik på vurderingen af retten til arbejdsløshedsydelse. Som følge af denne manglende præcisering er det muligt for medlemsstaterne at anvende forskellige tilgangsmåder på en måde, som er uforenelig med koordineringsprincipperne, ifølge hvilke alle medlemsstater skal behandle grænseoverskridende anmodninger om sociale sikringsydelse på ensartet vis.

Indførelsen af en beskæftigelsesrelateret forsikringsperiode på minimum tre måneder før en vandrende arbejdstager er berettiget til at sammenlægge forsikringsperioder fra andre medlemsstater, vil også sikre, at arbejdstagere ikke kan anmode om arbejdsløshedsydelse fra en medlemsstat, hvori de kun har arbejdet en meget kort periode. Samtidig vil mobile arbejdstagere, der er beskyttet på samme måde som arbejdstagere, der ikke opfylder kravet om en forsikringsperiode på tre måneder, kunne anmode om arbejdsløshedsydelse fra den medlemsstat, hvor de tidligere var beskæftiget.

Eksport af arbejdsløshedsydelse

Kommissionen noterer sig Folketingets betænkeligheder med hensyn til forslaget om at forlænge minimumsperioden for retten til eksport af arbejdsløshedsunderstøttelse fra tre til seks måneder med mulighed for en yderligere forlængelse for den resterende periode, hvor retten er gældende.

Der er i øjeblikket en million arbejdssøgende i Unionen, der søger beskæftigelse i andre medlemsstater, men kun en lille andel af denne gruppe drager fordel af de nuværende regler og tager arbejdsløshedsydelse med sig. Det er et meget klart tegn på, at reglernes fulde

potentiale ikke opnås. Undersøgelser iværksat af Kommissionen viser, at der er en betydelig uoverensstemmelse mellem gennemsnitsvarigheden af tilkendelse af arbejdsløshedsydelse og minimumseksportperioden ifølge de nugældende regler. Det indikerer, at den nuværende periode på tre måneder er for kort til at udgøre en realistisk mulighed for at finde arbejde i en anden medlemsstat eller til at finde arbejde, der er foreneligt med den arbejdssøgendes færdigheder og erfaring, og bidrager således til fænomenet med underudnyttet og overkvalificeret arbejdskraft og manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgt færdigheder. Med den foreslåede ændring støttes de mobile arbejdssøgende og det indre arbejdsmarked dermed som helhed.

Hertil kommer, at virkningen af den foreslåede ændring anses for at være budgetneutral, eftersom arbejdsløshedsydelsen forbliver uændret, og eksportperioden vil kun blive forhøjet i de tilfælde, hvor der ligger en rettighed til grund i den forlængede periode. Ændringen bidrager også til en retfærdig fordeling af den finansielle byrde mellem medlemsstaterne, da eksporten af arbejdsløshedsydelsen vil gøre det muligt for en borger at søge arbejde i en anden medlemsstat uden at belaste den sociale sikringsordning i den pågældende medlemsstat. Han eller hun vil i stedet for fortsat modtage ydelser, som han eller hun indbetalte til i oprindelsesmedlemsstaten. Foranstaltningen vil blive kombineret med et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre overholdelse af betingelserne for modtagelse af arbejdsløshedsydelse (navnlig deltagelse i arbejdsmarkedets aktiveringsforanstaltninger og kravet om reelt at stå til rådighed for arbejdsmarkedet): værtslandet skal hver måned sende en rapport herom til hjemlandet.

Koordinering af arbejdsløshedsydelse til grænsearbejdere

Kommissionen noterer sig Folketingets betæneligheder vedrørende forslaget om at ændre bestemmelserne om koordineringen af arbejdsløshedsydelse til grænsearbejdere.

Som allerede understreget har det været et underliggende princip for den nuværende revision at sikre, at der er en tilstrækkelig tilknytning mellem en mobil borger og den medlemsstat, der er ansvarlig for hans eller hendes sociale sikring. En grænsearbejder indbetaler skat og socialsikringsbidrag i det land, hvor han eller hun arbejder. Det er baggrunden for, at formålet med forslaget er at ændre reglerne, så det sikres, at det er den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse fandt sted, og ikke bopælsmedlemsstaten, der er ansvarlig for at udbetale arbejdsløshedsydelse til en arbejdsløs grænsearbejder, forudsat at personen har været i arbejde i den pågældende medlemsstat i mindst 12 måneder. I andre tilfælde er det bopælsmedlemsstaten, der forbliver ansvarlig for udbetalingen af arbejdsløshedsydelse til arbejdstageren. Hermed sikres det, at grænsearbejdere behandles på lige fod med andre grænseoverskridende arbejdstagere, og at de har adgang til det arbejdsmarked, som de har den tætteste tilknytning til, og hvor de har størst mulighed for at finde et nyt arbejde. Denne ændring vil sandsynligvis også øge den administrative effektivitet, idet den nuværende refusionsprocedure, som var ineffektiv og administrativt besværlig at gennemføre, afskaffes.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at ifølge forslaget vil arbejdsløse grænsearbejdere, som har været i beskæftigelse i mindst 12 måneder, normalt skulle tilmelde sig arbejdsformidlingen, der hvor deres foregående beskæftigelse var, dvs. at de vil være

underlagt nøjagtig den samme kontrol som andre arbejdsløse, der er bosiddende i den pågældende medlemsstat.

Med forslaget vil det også blive tilladt for en grænsearbejder at tilmelde sig arbejdsformidlingen i en anden medlemsstat, undtagen hvis der er tale om eksport af arbejdsløshedsydelse, men kravene i den kompetente medlemsstats arbejdsformidling har forrang.

Eksport af familieydelser

Kommissionen noterer sig Folketingets markante holdning til spørgsmålet om indeksering af børnepenge efter EU's regler om koordinering af de sociale sikringsordninger for børn, der er bosiddende i en anden medlemsstat end den, hvor den forælder, der er berettiget til ydelser, er forsikret. Kommissionen bemærker, at arbejdskraftens frie bevægelighed er en afgørende og integreret del af det indre marked. Med henblik på at sikre et retfærdigt indre marked bør arbejdskraftens mobilitet tilrettelægges på en retfærdig måde. Kriteriet om en retfærdig byrdefordeling ligger til grund for lovforslaget. I tråd med Kommissionens forslag om revision af direktivet om udstationering af arbejdstagere¹, hvori det fastsættes, at udstationerede arbejdstagere bør have lige løn for lige arbejde på samme sted, mener Kommissionen, at der bør være en klar sammenhæng mellem de indbetalte bidrag og de ydelser, der modtages. Hvis en mobil borger indbetaler samme bidrag til en ordning som et lands egne borgere, bør han eller hun også kunne modtage de samme ydelser fra denne ordning uanset hans eller hendes nationalitet eller uanset hvor hans eller hendes børn er bosiddende. På denne baggrund finder Kommissionen, at en indeksering af børnedagpenge vil være i strid med det indre markeds grundlæggende principper.

Adgang til sociale ydelser for økonomisk inaktive personer

Kommissionen minder om, at ligebehandling og ikke-forskelsbehandling er grundlæggende principper i EU-lovgivningen, som Kommissionen har er fast besluttet på at forsvare. Det er imidlertid lige så vigtigt at skabe juridisk klarhed og gennemsigtighed for EU's borgere, ikke alene med hensyn til deres rettigheder, men også deres forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen. Kommissionen er enig med Folketinget i, at kodificeringen af Domstolens nyere retspraksis vedrørende betingelserne for adgang til velfærdsydelser for økonomisk inaktive mobile borgere vil bidrage til større klarhed og retssikkerhed om relationen mellem artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 og bestemmelserne i direktiv 2004/38/EF. Kommissionen har konsekvent understreget, at den grundlæggende ret til fri bevægelighed ikke automatisk indebærer ret til fri adgang til sociale ydelser i værtslandet. Kommissionen mener, at kodificeringen af denne retspraksis vil øge offentlighedens bevidsthed om de forholdsregler, der er fastsat i EU-lovgivningen for at modvirke risikoen for velfærdsturisme,

¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (COM(2016) 128).

for at sikre offentlighedens fortsatte tillid til bestemmelserne og støtte til de grundlæggende rettigheder, der udgør hjørnestenen i det europæiske projekt.

Ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed

Kommissionen kan forsikre Folketinget om, at forslaget ikke tager sigte på at udvide anvendelsesområdet for ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed i forhold til det nuværende koordineringssystem. I overensstemmelse med de centrale principper for koordinering af de sociale sikringsordninger er formålet med forslaget at sikre, at ydelser af samme art koordineres på samme måde i alle medlemsstater, hvilket er i borgernes og de nationale myndigheders interesse. I den sammenhæng indeholder forslaget et særskilt kapitel med en fælles definition af ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed og de kriterier, der skal lægges til grund for deres fastsættelse, som er baseret på Domstolens gældende retspraksis.

De samme koordineringsbestemmelser vil fortsat finde anvendelse: plejebenhov af ubegrænset varighed vil blive koordineret efter den samme logik, som anvendes for de nuværende regler for ydelser ved sygdom. Det betyder, at forsikringsmedlemsstaten vil yde kontantydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed og refundere omkostningen ved de naturalydelse, der er ydet af bopælsmedlemsstaten.

Gældende lovgivning

Kommissionen noterer sig Folketingets forbehold med hensyn til den foreslåede tilpasning af terminologi mellem direktivet om udstationering af arbejdstagere og EU-lovgivningen om koordinering af de sociale sikringsordninger. Kommissionen kan forsikre Folketinget om, at den ingen intentioner har om at indføre grundlæggende ændringer af de nuværende bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger for udstationerede arbejdstagere eller personer, der arbejder i mere end én medlemsstat. Kommissionen mener imidlertid, at det kun vil øge effektiviteten for arbejdsgivere, når der kun findes én enkelt klar referenceramme for behandling af arbejdsretlige og socialsikringsrelaterede spørgsmål. Det vil også fremme overholdelsen af lovgivningen, da det bliver mere gennemskueligt for arbejdsgivere og arbejdstagere, hvornår en arbejdstager med midlertidig ansættelse i en anden medlemsstat er omfattet af direktivet om udstationering af arbejdstagere, og hvornår en sådan aktivitet falder uden for disse bestemmelsers anvendelsesområde. Den foreslåede terminologiske tilpasning i begge retlige instrumenter vil sammen med den forbedrede koordinering mellem socialsikringsorganer og arbejdstilsyn, der ledsager den, lette arbejdsgivernes og arbejdstagernes kontakt med de offentlige myndigheder. Herudover vil mere præcise retlige rammer også forbedre nøjagtigheden af de statistiske data om udstationerede arbejdstagere.